

[Himmelstrup.]

sig så kategorisk om dette forhold, som han gjorde. Jeg erkender, at jeg er af den opfattelse, at seddelbanken har et betydeligt ansvar for pengepolitikken her i landet, og jeg ville derfor finde det rimeligt, om man under alle omstændigheder var på linie med den politik, som man ønsker ført fra seddelbankens side. Det er et af de forhold, der kunne få mig til at ønske, at dette forslag kunne komme i udvalg, for at vi kunne blive helt klar over, hvorledes seddelbanken i dette øjeblik i virkeligheden ser på hele dette spørgsmål om likviditet og likviditetsudviklingen i den nærmeste fremtid.

Jeg og mit parti mener, at meget taler for, at denne lovgivning nu må løbe ud, fordi forholdene, både de politiske og kreditforholdene, fra pengeinstitutternes side utvivlsomt er tilrettelagt under denne forudsætning.

Men når det er sagt, vil jeg også gerne sige, at jeg tror ikke, man i den nærmest kommende tid her i landet behøver at frygte likviditetsvanskeligheder. Det var jo også den begrundelse, vi fra vor side gav vor modstand mod genopbygningsloven: at vi troede, at likviditeten ville blive god i samfundet i den nærmest kommende tid.

Den højtærede handelsminister omtalte meget udførligt og forsøgte at gendrive de bemærkninger, som ordføreren for forslagsstillerne i sin forelæggelsestale gjorde om bankernes voksende kassebeholdning, som jo utvivlsomt er meget stor og også voksende for tiden. Men selvom man tager skyldigt hensyn til de forklaringer, den højtærede handelsminister nu gav på, hvorfor pengeinstitutternes kassebeholdning har været voksende, bliver dog tilbage den kendsgerning, at bankernes kassebeholdning i dag vel er 4—5 gange så stor som under normale forhold, f. eks. for 10 år siden, til trods for at balancen i disse år kun er fordoblet. Der er ingen tvivl om, at likviditeten i pengeinstitutterne i det store og hele for tiden er meget stor. Den kan være lidt ulige fordelt, og det kan i visse egne fremkalde forestillingen om, at der i virkeligheden ikke er nogen særlig likviditet tilstede, men som helhed er likviditeten stor, og jeg mener altså, at man bl. a. kan se det alene deraf, at kassebeholdningen er 4—5 gange så stor som for 10 år siden, da balancen kun var halvt så stor som i dag.

Det undrede mig, at den højtærede minister, da han omtalte disse forhold i sin indledningstale, ikke omtalte den forøgelse af likviditeten, af pengemængden på det danske pengemarked, som utvivlsomt vil finde sted i 1950 gennem udløbet af de korte stats-

forskrivninger. Det har den ærede ordfører for forslagsstillerne redegjort for. Jeg var selv inde på det i slutningen af oktober ved første behandling af genopbygningsloven, og de tal, jeg dengang meddelte, falder så nogenlunde sammen med dem, det ærede medlem hr. Aksel Møller nu fremhævede. Jeg havde gjort op, at i det første halvår af 1950 ville der blive frigivet et beløb på 251 mill. kr. ved udløbet af korte statsforskrivninger og i andet halvår et beløb på 132 mill. kr. Når hertil kommer det lille beløb fra den tvungne opsparing, der vil blive frigivet nu, og andre ting, må jeg være enig med ordføreren for forslagsstillerne i, at likviditeten også i 1950 vil blive meget betydelig.

Som sagt, alt i alt, således som forholdene har tilrettelagt sig, kan jeg ikke se, at der er nogen faktisk mulighed for, at man nu pludselig kan slå bak og sige: nu skal rigsdagen i løbet af de sidste 2 dage inden juleferien træffe beslutning om, at pengebindingsloven ikke skal udløbe til 1. januar. Det ville bringe altfor megen usikkerhed ind i forholdene, og vi fra vor side mener altså, at der i den givne situation er mange forhold, der taler for, at vi nu lader disse lovbestemmelser udløbe. Vi er naturligvis ikke uvillige til at forhandle om sagen i et udvalg. Jeg må erkende, at jeg tillægger seddelbankens opfattelse af hele dette problem meget stor betydning. Vi savner en tilkendegivelse fra seddelbankens side om, hvorledes den ser på hele dette spørgsmål med henblik på forholdene i øjeblikket. Jeg kunne godt ønske, at vi fik lejlighed til at fremkalde en udtalelse herom fra seddelbanken, og derfor ville vi for vort vedkommende ikke have noget imod, at sagen blev henvist til udvalgsbehandling. Men det er jo klart, at sagen haster; vi skulle jo gerne have juleferie på fredag.

Rasmussen (Gylling): Mit parti kan ikke medvirke til dette lovforslags gennemførelse. Loven om binding af bankernes kassereserver er forlængst bebudet bragt til ophør til 1. januar, og vi ville finde det nærmest hensynsløst overfor pengeinstitutterne, bankerne og erhvervslivet nu at ændre kurs i så henseende.

Ordføreren for forslagsstillerne motive-rede forslaget med, at hvis vi lader loven løbe ud, vil der blive en stærkt forøget likviditet med deraf følgende forøget udlånsvirksomhed. Jeg kan henvise til de bemærkninger, den højtærede handelsminister har gjort her i dag om, at hvis der skal være nogen mening i at tro på, at en genop-